

GALILEO COMMISSION

Σύνοψις Θέσεων

1. Καμία ανθρώπινη πνευματική ή διανοητική δραστηριότητα, συμπεριλαμβανομένης της επιστήμης, δεν μπορεί να αποφύγει την ανάγκη διαμόρφωσης υποθέσεων, οι οποίες δεν μπορούν να αποδειχθούν χρησιμοποιώντας την δική της μεθοδολογία (δηλαδή, απόλυτες υποθέσεις/αξιώματα).
2. Οι επικρατούσες υποκείμενες υποθέσεις, ή αλλιώς το «κοσμοείδωλο», της πλειοψηφίας των σύγχρονων επιστημόνων είναι στενώς φυσιοκρατικές όσον αφορά την μεταφυσική τους, υλιστικές όσον αφορά την οντολογία τους και αναγωγιστικές-εμπειρικές όσον αφορά στην μεθοδολογία τους.
3. Αυτή η κοσμοθέαση οδηγεί στην πεποίθηση ότι η συνείδηση δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένα αποτέλεσμα μιας σύνθετης διαρρύθμισης της ύλης ή απλώς ένα επιφανόμενο, δηλ. ένα φαινόμενο που απλώς αναδύεται κατά την όποια εγκεφαλική δραστηριότητα.
4. Αυτή η πεποίθηση δεν είναι ούτε αποδεδειγμένη, ούτε αιτιολογημένη.
5. Στην πραγματικότητα, υπάρχουν ορθώς τεκμηριωμένα εμπειρικά φαινόμενα, τα οποία έρχονται σε αντίθεση με αυτήν την δογματική πεποίθηση. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνονται:
 - i. Επαληθευμένες αναφορές επιθανάτιων εμπειριών (NDE), συσχετισμένες με σύνθετες μορφές διαισθήσεων, αντίληψεις, γνωστικές λειτουργίες και συναισθήματα, κατά την τεκμηριωμένη απουσία κάθε εγκεφαλικής δραστηριότητας.
 - ii. Επαληθευμένες αναφορές μη-τοπικής αντίληψης, οι οποίες επιβεβαιώθηκαν με ανεξάρτητο τρόπο κατά την διάρκεια τέτοιων επιθανάτιων καταστάσεων, όπου παρατηρείται έλλειψη κάθε εγκεφαλικής δραστηριότητας.
 - iii. Η μεγάλη βάση ερευνητικών δεδομένων σχετικά με μη-τυπικές γνωστικές λειτουργίες υποδεικνύει, δια μέσου μίας σειράς μετα-αναλύσεων, ότι τέτοιες μη-τοπικές αντίληψεις είναι πράγματι δυνατές.
 - iv. Η μεγάλη βάση δεδομένων σχετικά με παιδιά τα οποία θυμούνται προηγούμενες ζωές, μερικά εκ των οποίων παρουσιάζουν και συναφή σωματικά μορφώματα (σημάδια).
6. Ένας ολοένα αυξανόμενος αριθμός επιστημόνων με ευρύτητα πνεύματος ερευνά ήδη αυτές τις οριακές περιοχές της γνώσης, χρησιμοποιώντας τις υπάρχουσες επιστημονικές μεθόδους, και καταλήγουν σε εμπειρικούς τεκμηριωμένα συμπεράσματα τα οποία θέτουν υπό αμφισβήτηση την κυρίαρχη και επικρατούσα άποψη της πλειοψηφίας.

7. Συνεπώς, οι εν λόγω επιστήμονες υποστηρίζουν ότι χρειαζόμαστε ένα μη-αναγωγικό μοντέλο συνείδησης, το οποίο θα αποδίδει στην συνείδηση την δική της οντολογική υπόσταση.
8. Ένα τέτοιο μοντέλο ελάχιστης συναίνεσης είναι ένα διπτό μοντέλο, ένα μοντέλο συμπληρωματικότητας, σύμφωνα με το οποίο ο νους και η ύλη, η συνείδηση και το φυσικό της υπόστρωμα, αποτελούν δύο πτυχές της ίδιας πραγματικότητας, οι οποίες είναι μη-αναγωγίσιμες η μία στην άλλη, και οι οποίες αποτελούν ταυτόχρονες εκφάνσεις μίας βαθύτερης υποβόσκουσας πραγματικότητας, στην οποία δεν έχουμε άμεση πρόσβαση με άλλο τρόπο.
9. Εφ' όσον αυτό γίνει δεκτό, μπορούμε αμέσως να συμπεράνουμε ότι η συνείδηση δύναται να έχει τη δική της άμεση πρόσβαση στην πραγματικότητα, όχι μόνο μέσω της αισθητηριακής αντίληψης, όπως διατείνεται ο κλασικός εμπειρισμός, αλλά επίσης και μέσω της εσωτερικής αντίληψης ή της βαθιάς ενδοσκόπησης.
10. Ως αποτέλεσμα, μπορεί να υπάρχει μια διαφορετική και έγκυρη οδός πρόσβασης στην πραγματικότητα, μέσω της συνείδησης, επιπροσθέτως της κλασικής οδού που προσφέρει η επιστήμη.
11. Αυτή η οδός μπορεί να περιλαμβάνει, υπό συγκεκριμένες συνθήκες, την ικανότητα άμεσης πρόσβασης σε βαθύτερες δομές της πραγματικότητας, οι οποίες ενδεχομένως ενέχουν σημαντικές πληροφορίες και γνώσεις σχετικά με την ηθική, το νόημα και τις αξίες.
12. Πράγματι, οι πληροφορίες από τα περιστατικά επιθανάτιων εμπειριών και άλλων μεταμορφωτικών εμπειριών υποδηλώνουν ότι είμαστε όλοι ενσωματωμένοι σε ένα ευρύτερο πεδίο συνείδησης κάτι το οποίο συνεπάγεται σπουδαίες επιπτώσεις για την ηθική στάση μας σε έναν διασυνδεδεμένο κόσμο.
13. Η ενσωμάτωση μιας διευρυμένης άποψης σχετικά με την συνείδηση στην επιστήμη θα επιφέρει την ανάγκη ανάπτυξης μιας νέας μεθοδολογίας: την μεθοδολογία της βαθιάς ενδοσκόπησης ή εσωτερικής εμπειρίας.
14. Λαμβάνοντας υπ' όψιν την ευρέως διαδεδομένη αντίληψη ότι συχνά μια στενή υλιστική κοσμοθεωρία μεταδίδεται απερίσκεπτα στους νέους επιστήμονες από την κυρίαρχη επιστημονική άποψη ως επαρκή εξήγηση της πραγματικότητας αλλά και ως προϋπόθεση για μια επιτυχημένη επιστημονική σταδιοδρομία, καλούμε την διεξαγωγή μιας ανοιχτής διερεύνησης αυτού του ζητήματος και ενθαρρύνουμε την επιστημονική κοινότητα να προχωρήσει σε μια περισσότερο κριτική αυτοσκόπηση, αυτοπαρατήρηση και κριτική επανεξέταση των απόλυτων προϋποθέσεων, προϋδεασμών και αξιωμάτων επάνω στις οποίες βασίζει τις δραστηριότητές της, καθώς και να εξετάσει το ενδεχόμενο διεύρυνσης του πεδίου επιστημονικής δράσης της.